

УДК 72.071(=161.1)(497.11)"1920/1940"(093.2)
314.151.3-054.7(=161.1)(497.11)"1920/1940"
72(497.11)"1920/1940"
72.071.1:929(497.11)

ОЛГА ЛАТИНЧИЋ

ПРИЛОЗИ БИОГРАФИЈАМА РУСКИХ АРХИТЕКАТА – ГРАДИТЕЉА БЕОГРАДА

Сажетак: Поред добро познатих архитеката Београда – руских емиграната, у нашој престоници је живело и радило на десетине мање познатих руских градитеља. Текст доноси прилоге за њихове биографије, на основу архивске грађе фондова и збирки Историјског архива Београда. Прилози за биографије сакупљени су око имена градитеља који су имали звање архитекте, али и свих осталих, чији су планови сачувани и на којима су потписани као пројектанти. Они су били не само архитекти већ и инжењери, зидари, предузимачи. Прво су представљени основни биографски подаци, а затим су наведене адресе на којима се налазе објекти за које су сачувани планови.

Кључне речи: руски емигранти, архитекти, инжењери, зидари, предузимачи, Београд, биографије

Abstract: Apart from the well-known Russian-born architects, dozens of lesser-known Russian émigrés lived and worked in construction in Belgrade. The paper provides additional biographical data based on the archival material contained in the fonds and collections of the Historical Archives of Belgrade. The addenda concern both those who were registered architects and those whose names are signed on the surviving blueprints and who were not only architects but also engineers, construction workers, building contractors. The paper brings basic biographical data followed by the locations of the structures for which the blueprints survive.

Keywords: Russian émigrés, architects, engineers, construction workers, building contractors, Belgrade, biographies

Поред градитеља Београда – руских емиграната, добро познатих стручној и широј јавности¹, као што су: Константин Амосов, Петар Анагности, Василиј Андросов, Вилхелм Баумгартен, Владимир Билински, Игор Блуменау, Ђорђе Коваљевски, Николај Краснов, Виктор Лукомски, Леонид Макшејев, Андреј Папков, Григориј Самојлов, Валериј и Ђорђе Сташевски, у српској престоници је живело и радило на десетине мање познатих градитеља. По занимању су били архитекти, инжењери, зидари, предузимачи. Градили су нове објекте, вршили оправке, преправке, адаптације, измене, дозиђивања и надзиђивања – вила, кућа, стамбених зграда, јавних објеката, помоћних зграда, склоништа, дућана, радионица и ограда. Радили су за инвеститоре најразличитијих звања и социјалног статуса: за државне службенике, војна лица, свештенике, трговце, занатлије. Објекти су се налазили у центру града, у Миријеву, на Бановом брду, Дедињу, у Топчидеру. У Београду су живели и

радили у периоду од почетка двадесетих година па до краја четрдесетих година XX века.

Сакупљени подаци о овим градитељима плод су вишегодишњег систематског истраживања кроз архивску грађу фондова и збирки Историјског архива Београда. Резултати су били више него очекивани.²

Прилози за биографије сакупљени су око имена градитеља који су имали звање архитекте, али и свих осталих чији су планови сачувани и на којима су потписани као пројектанти. Било је међу њима инжењера, зидара, предузимача. Прво су представљени основни биографски подаци, а затим су побројане адресе на којима се налазе објекти за које су сачувани планови. Ако нису наведени адреса или број, дат је податак о катастарској општини и парцели. Називи места рођења преузети су из списка, углавном полицијских, онако како су се градитељи изјашњавали. Адресе на којима су објекти за које су сачувани планови преузете су са самих планова.³

Сакупљени подаци су различитог обима, сходно обиму сачуване архивске грађе. За биографске податке највише је коришћена грађа фондова Београдске полиције, Општине града Београда – Административно одељење, затим Занатске и Трговинске коморе, Трговачко-обавештајног и инкасо завода „Кредит информ“, Гестапоа. За податке о делатности коришћена је грађа фондова Општине града Београда – Техничке дирекције, затим Техничког одељења Београдске полиције и грађа органа управе и власти у Земуну.⁴ Прилози су узбучени по презимену градитеља.

Авраменко Андрија Ивановић

Рођен 1903. у месту Черкаси. Од 1932. радио је у Београду као зидар, а 1935. полагао је мајсторски испит из заната производње предмета од цемента и вештачког камена.⁵

Радио је оправке на зградама у Цвијићевој 98, Церској 44 и на Гундулићевом венцу 27.

Агаљцев Николај, виши архитектор, техничар

Сарађивао је са архитектима Додиком, Свободом и Милашиновићем.⁶

У периоду између два светска рата радио је у Грађевинском и канализационом одсеку Градског поглаварства Београда, Одељак у Земуну, те је као градски грађевински официјал подносио извештаје у вези с извођењем радова на згради авио-фабрике у Земуну и вијадукта Моста краља Александра.⁷

Алферов Александар Васиљевич, архитектор

Рођен је 1913. у Русији, а у Београд је дошао 1934. из Томашевца и ту је остао до 1943. године, када је отишао за Немачку. Занимање архитектор пријавио је 1934.⁸

Аристов Михаил Александрович, архитектор

Рођен је 1908. у Царичину (данас Волгоград). Београдској полицији је 1938. пријавио занимање архитектор. За време рата био је на добровољном раду у Немачкој, а по завршетку рата вратио се у Југославију и отишао у Ниш.⁹

Баришев Борис Петровић, дипломирани архитектор

Рођен је Варшави, а у Београд је дошао из Беле Цркве, где је боравио у периоду 1932–1941. Сваке године је одлазио у Белу Цркву.¹⁰

Белозеров Никола Васиљевич, архитектор

Рођен је у Брјанску 1898. Као завичајну општинску пријавио је Београд, а југословенско држављанство

примио је 1938.¹¹ Предавао је Нацртну геометрију у Мушкој занатској школи Дирекције трамваја и осветљења Градског поглаварства у Београду.¹²

Беломестнов Александар Петровић, архитектор

Рођен је 1902. у Русији. Примио је југословенско држављанство 1930. У Београду је боравио од 1924. до 1940.¹³

Белјајевски Сергије

Као пројектант потписан је на плановима стамбених зграда у улицама: Босанска 21, Авалска 15, угао Шумадијске и Зорине, Приштинска 30 и Београдска 24.

Богатирјев Фјодор Фјодорович, инжењер

Рођен је у Москви 1876. У Београду је био пријављен у периоду од 1924. до 1941. Године 1940. Београдска полиција бележи његов одлазак у непознатом правцу.¹⁴

Потписан је као пројектант на плану стамбене зграде на углу Рудничке улице 7 и Бокељске 9.

Богдановић Димитрије Симеонович /Сергејевич, овлашћени архитектор

Рођен је у Петрограду 1896. У Београд је дошао из Сарајева 1927. и остао до 1942, када је отишао у Немачку.¹⁵

Богородицки Владимир Алексијевич, архитектор

Рођен је 1912. у Краснојарску. У Београд је дошао из Крагујевца 1931. и остао до 1944.¹⁶

Булгаков Константин Константинович, архитектор

Рођен је у Новоросијску 1908. У Београду је пријављен у периоду од 1932. до 1948, када је отишао за Сплит.¹⁷ Завршио је Прву руско-српску гимназију у Београду 1927, а 1932. дипломирао је на Техничком факултету у Београду. Радио је као техничар Секције за испитивање и уређење непловних река при Министарству грађевина до 1930, а после у Општини града Београда, у Инжењерском одсеку као цртач и хонорарни геоматар до 1940.¹⁸

Буњин Александар Евгенијевич, инжењер

Рођен је у Кијеву 1876. У Београду је био пријављен од 1924. до 1936.¹⁹

Године 1931. поднео је Управи Београда понуду за оправку Државне болнице у Видинској улици. Потписан је на плановима Техничке дирекције за римокатоличку цркву у Крунској 23, за стамбене зграде у

Дубљанској 46 и 120, Пећкој 11 и за вилу „Белведере“ на Сењаку (Француска 13 – Петра Мркоњића 13).

Бутовски Всеволд Владимирович, архитект

Рођен је у Петрограду 1910. У Београду је пријављен у периоду 1930–1950. Радио је у Министарству саобраћаја. Године 1934. путовао је за Батине, а 1936. за Никшић. Исељен је 1948. за Никшић, а 1950. отишао је у непознатом правцу.²⁰

Васиљев Алексеј Алексијевич, архитект и сликар

Рођен је 1901. у Ковну.²¹

Васиљев Н(икола)

Године 1922. радио је кућу и улично двориште за Ристу Параносу у Карађорђевој 65/77, а надзор над радовима обављао је Виноградов Х. Исте године радио је и план зграде Инвалидског дома – Задужбине Димитрија и Наталије Милојевић у Видинској 12.

Виноградов Анатолиј Николајевич, инжењер

Рођен је 1887. у Русији. У Београду је имао са женом Лидијом кућу на месту званом *код Бунара* (к. п. 623/1).²² Године 1942. је отишао за Немачку, али се вратио у Београд а затим отишао у Бор. После рата му је конфискована имовина *као народном нејријашељу*.²³

Године 1934. радио је оправку локала у Дечанској 22 на имању Краљевске банке – Управа Нови Сад.

Виноградов Хрисанф Александрович, инжењер

Рођен је 1876. у Кијеву. У Београду је боравио до 1942. Крајем тридесетих година путовао је за Краљево, Њуприју, Велико Градиште и Јагодину.²⁴ Био је члан Уметничке комисије за израду генералног плана за уређење Горњег града, формиране 1925. по наређењу Министарства војске и морнарице Краљевине СХС. Године 1927. Општина града Београда отпочела је радове на уређењу југозападнoг дела горње градске тврђаве у продужењу главне калемегданске стазе према Сави под надзором Виноградова.²⁵

Сачувано је пет планова за стамбене објекте и канцеларије на којима је радио Виноградов у улицама: Карађорђева 65/77, 83/77, Студеничка 69, угао Милоша Великог и Војводе Миленка.

Вихоров Сергеје Петрович

Потписан је на плану за стамбену зграду у Трнској 25.

Воробјов Михаило Евгенијевич, архитект

Рођен је у Москви 1904. У Београд је дошао из Сарајева, а из Београда је отишао у Шабац.²⁶

Воронцов Лав Петрович, грађевински инжењер

Рођен је 1907. у Кијеву. Примео је југословенско држављанство 1938. Из Београда је путовао у Жабљак.²⁷ Завршио је Грађевински одсек Техничког факултета. У Београду је био настањен од 1926. и радио је у Министарству грађевина. У току рата радио је као инжењер предузимач у свом предузећу „Виса“, које се налазило у Улици Стевана Сремца 2. Предузеће је било регистровано од 1941. Од 5. новембра 1944. радио је по налогу Инжењерско-техничког одељења Врховног штаба НОВ и ПОЈ армиранобетонске радове на обнови Савског железничког моста. Запослио се 1946. и у ГП Србије „Полет“ у својству руководиоца.²⁸

Од његових радова сачуван је 1 план оградe, 1 план склоништа и 2 плана за стамбене зграде у улицама Кнегиње Олге 26, Радоја Домановића 5 и Мандиловој 12.

Воропаонов Никола Николајевич, архитект

Рођен је 1911. У Београду је био пријављен у периоду 1930–1941. Путовао је за Црвенку, Суботицу, на Палић и у Чачак.²⁹

Гаљски Владимир Љвович, архитект и поета

Рођен је 1908. у Орелу. У Београду је пријављен од 1930. до 1942. када је отишао у Немачку. Године 1931. станао је код Владимира Жедринског у Влајковићевој 28.³⁰

Гамелејев Теодор Петрович, грађевински инжењер

Рођен је 1898. у Славјаносербску. Примео је југословенско држављанство. Завршио је Велику реалку, а затим Технички факултет у Дњепропетровску у периоду 1915–1920. У Краљевину СХС дошао је 1920. са евакуацијом војске из Дњепропетровског. Испит за високоградњу положио је у Министарству грађевина у Нишу 1937. и од тада је радио на пројектовању и извођењу кућа за становање. У војсци је био вођа Топографског одељења. До 1941. радио је у Министарству социјалне политике и народног здравља, а од 6. априла 1941. радио је у Министарству шума и руда на изради дубоких дренажа на Авали, на осигурању споменика Незнаком јунаку. У истом периоду имао је и своје грађевинско предузеће, које је радило на подизању и реновирању приватних и јавних објеката. Радио је на уређењу Врњачке Бање. После рата, на истим пословима радио је добровољно у Другом рејону града Београда.³¹

Гансон Виктор Иванович, архитект

Рођен је 1895. у Севастопољу. У Београду је био пријављен од 1924. до 1934. Радио је у Министарству грађевина.³²

Вршио је статички преглед плана за преправку зграде Графичког института Државне штампарије на Косанчићевом венцу. Био је ревидент Самојловљевог пројекта за Задужбину Милана Вукићевића на Топчидерском венцу.

Глиним Валентин Георгијевич, архитект

Рођен је у Петрограду 1908. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен у периоду од 1928. до 1943. Године 1941–1943. пријављивао је полицији одласке за Берлин.³³

Глушченко Михаил А., архитект

Рођен је 1908. у Петрограду. Примео је југословенско држављанство. Као архитект радио је приватно с месечном зарадом од 2.000–3.000 динара (1938). Поседовао је кућу на Бановом брду. У трговачко-обавештајним круговима описиван је *као вредан и карактеран човек*.³⁴ За пролећну изложбу у Београду 1934. понудио је 7 радова, прихваћен је 1 рад.³⁵

Сачувани су планови трафике на углу Милоша Великог и Краља Милана и сопствене куће на Бановом брду у улици Гаврила Принципа 7.

Гончаров Василије Фјодорович, инжењер

Рођен је 1905. у Варшави. Године 1934. и 1936. био је у Загорју, 1945. у војсци, 1946. одлази за Никшић, а 1950. одлази у непознатом правцу.³⁶ Био је виши грађевински инжењер и у Београду је имао своју фирму „Гранит“, која је 1935. променила име у „Југорад“. За време рата радио је у фирми Валерија Сташевског.³⁷ Од краја 1947. радио је у Грађевинском предузећу „Нови Београд“ као шеф градилишта бр. 7, након чега је распоређен на послове у Институту за конкретизовање и проучавање проблематике Новог Београда при Министарству грађевина ФНРЈ. Године 1949. кажњен је карактеристиком *да се не доводи у њиховање његова стиручности али се ујозорава на белојардејску пријадносћ*.³⁸

Сачувано је више пројеката које је потписивао за објекте у улицама: угао Нишке и Лозничке, Бацетина 7, Војводе Пећанца 24, Нови Неимар п. 4881/69, Хаџи Ђерина 18, Шумадијска 55, угао Скадарске и Кнеза Павла, Хрвојева п. 4194/40, Цара Николе 48, угао Господара Вучића и Неготинске, угао Соколске и Граничарске, Војводе Добрњца 42, Браће Радовановића 6, угао Добропољске, Фабрисове и Облаковске, Нови Неимар п. 4881/27, угао Јефтановићеве и Нове, Милоша Милојевића п. 4523, Јужни булевар 29, Шафарикова 11, угао Краља Милана и Славије, Боже Јанковића п. 4597, Нова п. 2183/16, Цара Душана 92, Цветкова п. 4881/15, Нова п. 4765/3, Барањска п. 3113, Јужни булевар 8, Нова п. 4881/45, Цветкова п. 4881/36, угао Нове, Престолонаследника Петра и

Кнегиње Персиде, Краља Александра 154, Суботичка 28, Пчињска 2, Жичка пољана.

Грејц Георг, архитект

Рођен је 1907. у Керчу. Био је члан Саветодавног одбора за измену регулације града Земуна.³⁹

Гулин Евгеније Михајлович, инжењер

Рођен је 1876. Примео је југословенско држављанство. У Београду је живео у сопственој кући у Улици Јове Илића 24.⁴⁰ Године 1932. привремено је отишао у Земун.⁴¹ Држао је са Филипом Акуловом комисиону радњу за продају техничких ствари. У Петрограду је завршио Виши институт грађевинарства и радио је неколико година као императорски архитект.⁴² Био је члан Задруге руских поморских официра од 1938.⁴³

Сачувани су планови које ју Гулин потписивао за објекте у улицама: Војвођанска 63, Краља Александра 120, Златиборска 90, угао Краља Милана и Добрињске, Крунска 28, Битољска 60, Козјачка 9, 10, Молерова 46, Браће Грим 8, угао Господара Вучића 87, Коперникова 6, Сазонова 100, Тиквешка 8, Римска 4, угао Цвијићеве 103 и Бистричке, Живка Давидовића, угао Булевара Војводе Степе 259, Лимска 12, Мајке Кујунџића 5, угао Војводе Вука и Адмирала Вуковића 54, Цара Николе Другог 51, угао Димитрија Туцовића и Нове, угао Младе Босне и Нове, Дечје игралиште КО 4 п. 4477, Румунска 48, Мажуранићева 13, КО 3 п. 2941, КО 7 п. 2544, КО 3 п. 3304, Костољачка 3, Пашино брдо п. 4460/9, 4478, Милоја Милојевића 10, КО 2 п. 3858/1, Тетовска 9, КО 4 п. 2830/2, угао Војводе Глигора, Јакшићева продужетак, КО 3 п. 2942, 2943, Баталакина 18, угао Кнегиње Љубице и Браће Југовића, Румунско сокаче 1, Војводе Глигорија 87, угао Варваринске и Мијачке, Будимска 10, Небојшина 53, Дубљанска 58, Шајкачка 8, Хаџи Мелентија 11, Деспотовачка 11, Неготинска 12, угао Видске, Белимарковићева 15, угао Господара Вучића и Тиквешке, КО 4 п. 4645, угао Хартвигове, угао Саве Текелије и Тимочке, КО 2 п. 154, 2183, угао Јужног булевара и Мавровске, Светозара Марковића 13, КО 3 п. 4413, Војводе Степе 223, Стојана Протића 11, Деспотовачка 5, КО 4 п. 4881/20, Триглавска 58, Нова Чика Ацина 11, Корчуланска 48, Цвијићев булевар 84, Кошутњак п. 2446, 2464, Краља Фердинанда 19, Браће Рибникар 44, КО 2 п. 1253, Тодора од Сталаћа 1, КО 2 п. 2183/14, Деспотовачка 5, Звечанска 66, Хартвигова 34, Раковица п. 3619, Добропољска 13.

Гусев Валерије, дипломирани инжењер

Студирао је на Институту инжењера за саобраћај Императора Николаја Другог у Москви. По доласку у Београд 1921, радио је у Општини, али је 1924. отпуштен *као ишћејан њо исију*.⁴⁴

Сачувани су планови Гусева за објекте у улицама: Приштинска 34, угао Лауданове и Граничарске, Обилићев венац 34, Владетина 12, Престолонаследникова 10, Мутапова 9, Млатишумина 20, Новосадска 13

Данилов Александар Иполитијевич, архитект
Рођен је 1910. у Ростову. У Београду је био пријављен од 1930. до 1942, када је отишао у Берлин.⁴⁵

Данилович Александар Николајевич, архитект
Рођен је 1914. У Београду је био пријављен у периоду 1932–1942, када је отишао у Крагујевац. Од лета 1933. до 1935. и 1937. боравио је у Херцег Новом.⁴⁶

Жуковски Всеволд Михајлович
Рођен је 1912. Студирао је архитектуру. Отишао је за Белгију 1935.⁴⁷

Журављев Владимир, инжењер
Био је виши инспектор Министарства саобраћаја запослен у Катастру Општине града Београда од 1920.⁴⁸
Сачуван је план који је Журављев потписао за стамбену зграду Косте Небригића у Космајској 29 из 1922. године.

Иванов Борис Александрович, техничар, грађевинар⁴⁹
Рођен је 1891. у Архангелску. У Београду је био пријављен од 1924. до 1944, када је отишао за Беч. Према полицијским подацима, у Београду је живео код Мештровића у Мишарској и код Злоковића у Небојшиној.⁵⁰

Иванов Борис Александрович, студент технике
Рођен је 1907. у Грознију. У Београду је био пријављен од 1928. до 1939.

Иванов Михаил Васиљевич, овлашћени градитељ
Рођен је у Одеси 1903. У Београду је био пријављен од 1926. до 1950, када је отишао у Шведску.⁵¹
Сачувани су пројекти Иванова за чуварску кућу у Лисичјем потоку и за стамбене зграде у улицама: Станоја Главаша 27, Прерадовићева 5, Милешевска 40 и угао Мијачке и продужења Тетовске.

Јаковљев Александар Васиљевич, инжењер
Рођен је 1900. у Петрограду. Примео је југословенско држављанство. Године 1944. радио је у Пасивној заштити при Централном бироу за рестаурирање Београда.⁵²

Сачувани су планови Јаковљева за гаражу у Вензелосовој 35, за стамбене објекте у улицама: Нова

– Баничко брдо, КО 6 п. 3392, Боже Јанковића 54, Станоја Главаша 33, угао Петрињачке и Димитрија Туцовића, угао Хаци Ђерине и Копаоничке, угао Војводе Богдана и Мравовићеве.

Јаковљев Димитриј Александрович, цртач, архитект, конструктор
Рођен је у Москви 1905. У Београду је био пријављен од 1928. до 1941. Путовао је за Јагодину, Славиње, Рудник Бор, а 1941. отишао је у Белановицу.⁵³

Јаковљев Никола Т., предузимач, градитељ
Рођен је 1895. У Београду је био пријављен од 1926. до 1937. Радио је за Министарство војске један мањи павиљон у Доњем граду, исто на Бањици, у Земуну и у Панчеву. Поседовао је кућу и имање у Дравској улици.⁵⁴ Године 1944. радио је на рестаурирању Београда.⁵⁵

Јеремејев Георгиј, пројектант
Сачувано је више пројеката за стамбене зграде и склоништа у улицама: Московска 68, Кумановска 2а, Кварт 12 п. 216, Цанкарева 3, Станоја Главаша 38, угао Булевара кнеза Александра Карађорђевића и Алексе Бачванског, Булевар Војводе Степе 87, угао Соколске и Граничарске, угао Саве Текелије и Крајинске, Риге од Фере 18, угао Цара Лазара и Грачаничке, угао Чубрине и Иван Бегове, Данијелова 12 а, Стојана Протића 42, Драже Павловића 26, Малешка 12, Зрињска 54, Љубићка 23, Приштинска 54, угао Војводе Степе и Боже Јанковића, Престолонаследника Петра 87, Ранкеова 12, Катанићева 22, Старца Вујадина 5, Босанска 48, Кнез Данилова 31, Господара Вучића 214, Гучевска 25, Цара Николаја Другог 51, Милешевска 40, Страхинића Бана 3.

Кзаков Лав Тимотијевич, грађевински инжењер
Рођен је у Варшави 1909. Имао је држављанство СССР. У Београду је живео у периоду од 1927. до 1950, када је одјавио пребивалиште и отишао за Софију. Путовао је 1928. године за Крушевац.⁵⁶

Сачувани су његови планови за објекте у улицама: Проте Матеје 34 и угао Гетеове и Цвијићеве.

Казански Валентин Борисович, архитект
Рођен је у Берну 1909. У Београд је дошао из Љубљане. Студирао је технику у Београду, а 1937. пријавио је занимање архитекте. У Београду је био пријављен до 1947, када је отишао за Дравоград.⁵⁷

Кобин Виктор Л., пројектант
Сачуван је пројекат за дозиравање стамбене зграде у Станоја Главаша 12 из 1924. године.

Ковиков Петар Иванович, архитект

Рођен је 1888. у Петрограду. У Београду је био пријављен 1929/1930. године.⁵⁸

Козински Јакоб Аврамович, инжењер, предузимач

Рођен је 1884. у Кијеву. У Београду је био пријављен од 1924. до 1941. године.⁵⁹ Школовао се у Немачкој. До 1924. је радио као цртач код В. Зађине, а од тада до 1928. радио је са М. Ајзинбергом. После 1928. радио је самостално. Извео је зграде Хипотекарне банке, Државне хипотекарне банке у Нишу, Коларчеве задужбине, купатило у Врњцима, спуштање зграде АЕГ код Земунског моста. Поседовао је вилу у Хаци Мелентијевој 72 и плац у Дунавској 14.⁶⁰ Према подацима Београдске општине, још 1924. имао је са Ј. Паљибиним предузеће „Грађеник“.⁶¹

Сачувани су планови за објекте на адресама: Зелени венац 8, Видска 12, Кнеза Милоша 12, Гундулићев венац 8, угао Израилеве и Маршала Пилсудског, Сарајевска п. 32, Ботићева 12.

Козлов Виктор Васиљевич, студент архитектуре

Рођен је 1910. у Бахмуту. Био је чиновник Аграрне банке. Године 1946. био је у Новом Саду, а 1950. отишао је за Италију.⁶²

Козмин Михаил Фјодорович, архитект

Рођен је 1901. У Београду је био пријављен од 1931. до 1941. У Дубровнику је био 1935, а 1938. у Земуну.⁶³

Комаров Владимир Павлович, архитект, инжењер Министарства војске и морнарице

Рођен је у Москви 1882. У Београду је био пријављен од 1932. до 1934. године.⁶⁴

Котелњикова Ирина Васиљевна, архитект

Рођена је 1912. у Петрограду (Санкт Петербург). Студирала је на Београдском универзитету. Примила је југословенско држављанство. Београдској полицији била је пријављена од 1930. до 1940. године.⁶⁵

Красиљников Александар А., архитект

Рођен је 1896. У Београду је од 1931. имао грађевинско предузеће. Пре рата радио је на извођењу радова за школе, цркве, мостове, путеве, пропусте, касарне, муницијске и топовске магацине и др. После рата пројектовао је пумпне станице, водоторањ, ложионице, оправку зграда за становање, блок зграда за Министарство саобраћаја и др. Након 1946. поседовао је покретну имовину у динарској вредности од 20.000, а обртни

капитал у износу 50.000 динара. Тада је његово предузеће запошљавало 69 радника. Године 1949. укинуто му је право обављања приватне делатности.⁶⁶

Крат Андрија Алексијевич, инжењер, професор

Рођен је 1900. у Казању. Примео је југословенско држављанство, а као завичајну општину пријавио је Краљево. Године 1941. путовао је за Вршац, а 1946. за Ваљево. Радио је као професор Средње техничке школе у Београду.⁶⁷

Пројектовао је 1933. кућу за Карпат Елу у Тиршовој улици у Земуну, од 142 метра квадратна.⁶⁸

Сачувани су планови за објекте на адресама: Зорина 23, угао Суворорске и Нове, Старог Вујадина 12, Војвођанска 14, Гундулићев венац 7, Јанка Вукотића 13, Скадарска 59–61.

Крат Павле Васиљевич, архитект

Рођен је 1907. у Саратову. Примео је југословенско држављанство. Године 1949. одјавио је пребивалиште у Београду.⁶⁹

Сачувани су планови за стамбену зграду у КО 2 п. 2127/54 и за једну вилу на углу Стеријине улице и Кланичког булевара.

Крат Људмила Радинович, архитект

Рођена је 1906. у Вјатку. Године 1950. пријавила је Београдској полицији одлазак у Бугарску.⁷⁰

Кудрјавцев Димитрије Константинович, студент архитектуре

Рођен је 1906. у Варшави. У Београду је био пријављен од 1928. до 1935, када је отишао у Штип. Године 1928. становао је код Ђорђа Лобачева у Подринској 8 у Београду.⁷¹

Куражековски Георгије Николајевич, архитект

Рођен је 1897. Имао је југословенско држављанство.⁷²

Латишев Иван Николајевич, архитект

Рођен је 1904. у Харбину. Године 1937. пријавио је занимање архитекте. Исте године одлази из Београда за Сплит.⁷³

Лихвенцов Виктор, пројектант

Рођен је (1891) 1893. на Криму.⁷⁴ Имао је радњу у Церској 32.⁷⁵ Самостално је водио радњу од 1924. године. Радио је за Народну банку, Јадранско подунавску банку, Двор и друге. Поседовао је кућу у Церској 50. Године 1935. његов обртни капитал процењиван

је на 50.000 динара. У трговачко-обавештајним круговима описиван је повољно.⁷⁶ Године 1938. казнила га је Техничка дирекција Београдске општине јер се није потписао на плану зграде инвеститора Милана Радосављевића, гувернера Народне банке, која се налазила на углу улица Вуковарске и Симићеве, иако га је власник пријавио као извођача радова.⁷⁷ Године 1941. добио је грађевинску дозволу да изврши исправку зграде у Цара Уроша 39а, чији је био и власник.⁷⁸

Мамуков Јевстафије Игнатијевич, архитект

Рођен је 1891. на Кавказу. Имао је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен од 1926. до 1941.⁷⁹ У трговачко-обавештајним круговима описиван је као скроман, вредан, карактеран и поштен човек.⁸⁰

Маковљев Никола Филипович, архитект

Рођен је 1898. на Криму, а у Београду је живео од 1924. до смрти, 1934. године.⁸¹

Марков Борис Сергејевич, архитект

Рођен је 1908. у Севастопољу. У Београду је пријављен од 1928. до 1950, када је отишао у непознатом правцу. Године 1936. био је у Шапцу, а 1939. у Бијељини.⁸²

Марков Владимир Симеунович, архитект

Рођен је 1907. у Царичину. Према подацима из полицијског личног описа, имао је једно око жуто, а једно сиво. Примео је југословенско држављанство. Године 1938. пријавио је занимање архитекте. У Београду је боравио од 1929. до 1946, када је отишао у Нови Сад.⁸³

Марков Константин Васиљевич, инжењер, професор Универзитета

Рођен је у Петрограду 1875, а умро је у Београду 1952. Године 1934. путовао је за Шибеник.⁸⁴

Сачувана су два плана – за стамбену зграду чији је био и инвеститор, у Варшавској 33, и објекат у Браће Крсмановића 9.

Матвејев В., пројектант

Сачуван је план адаптације Градске кланице из 1948.

Матвејев Мих., пројектант

Сачуван је пројекат дозирања стамбене зграде у Улици Краљевића Томислава 85 из 1932. године.

Медведев Александар Иванович, архитект

Рођен је 1900. у Украјини. Изјашњавао се као Југословен, а за завичајну општину је пријавио Русију. У

Београду је био настањен у периоду 1924–1928.⁸⁵ Од 1935. до 1939. боравио је у Нишу.⁸⁶

Медведев Ксенија Петровна, архитект

Рођена је 1905. у Јекатеринославу. Примила је југословенско држављанство. Завичајна општина била јој је Ниш.⁸⁷

Меснер Виктор Едуардов, архитект

Рођен је 1893. у Одеси, а од 1924. године боравио је у Београду, где је и умро 1938.⁸⁸

Месарош Никола Владимирович, овлашћени архитект

Рођен је 1892. у Кијеву. Изјашњавао се као Југословен. У Београд је дошао из Боке Которске 1924. и био је пријављен до 1935. Од 1930. до 1934. живео је код Рика Ивана у Бранковој 32. Године 1930. био је у Кичеву, а 1934. у селу Овча код Панчева.⁸⁹

Сачувани су планови објеката на адресама: Сање Живановића 1, Которска 10 и угао Нове и Генерала Гојковића.

Мишковски Николај, пројектант

Сачувани су планови за објекте на адресама: Господар Јевремова 75, угао Краља Милана и Балканске, Босанска 30.

Некљудов Ћирил, пројектант

Сачуван је опис оправке стамбене зграде у Скадарској 57.

Никитин Борис Сергејевич, инжењер, асистент на Универзитету

Рођен је 1898. Изјашњавао се као Југословен, а за завичајну општину је пријавио Београд, где је боравио од 1928. до 1938. године.⁹⁰

Сачувани су планови објеката на адресама: Четничка 19, Алексе Ненадовића 4, Осоговска 6, Војводе Миленка 45, Мутапова 16.

Николајев Леонид Димитријевич, пројектант, саобраћајни инжењер

Рођен је 1884. у Харциску. Дипломирао је и положио државни испит на Вишој школи инжењера путева и саобраћаја у Санкт Петербургу 1910. Од 1914. до 1917. радио је као шеф одсека Саобраћајног одељења Министарства саобраћаја у Русији на извођењу плана мобилизације руске војске на целокупној мрежи руских железница и затим на транспортовању трупа и муниције у току рата. Од 1918. до 1920. био је помоћник начелника

а затим и начелник експлоатације Југоисточних железница и, најзад, помоћник начелника саобраћаја. Исти посао обављао је на југу Русије. Био је одликован са две медаље и Орденом Св. Ане трећег реда. У Београд је дошао као избеглица 19. фебруара 1920. године. До ступања у општинску службу радио је приватно као грађевински предузимач. Решењем Министарства грађевине из 1922. одобрено му је обављање јавне цивилне инжењерске праксе у Краљевини СХС. На основу уверења Техничког факултета у Београду, признато му је право грађевинског инжењера. Од 1923. је са службом у Београдској општини, прво у Саобраћајном одељењу, а затим у Техничкој дирекцији. Пензионисан је 1942. на основу одлуке председника Београдске општине, да би 1946. био поново преузет.⁹¹ У Комуналном одељењу радио је од 1946. до 1947, када му је престао радни однос због старости. Како је сам наводио, радио је на калдрмисању бројних улица у Београду, издизању трамваја из коловоза на насип уз Калемегданску падину. Године 1931. организовао је стварање општинске асфалтне радионице. После шестоаприлског бомбардовања Београда 1941, радио је на рашчишћавању рушевина. Гестапо и Специјална полиција хапсили су га под сумњом да је Јеврејин, затим као отац комуниста (син му је стрељан на Бањици, а снаја одведена у Аушвиц), и под сумњом да је снабдевао тамнавски срез лековима и завојима за партизане. Одбијао је да ради за Немце.⁹² Поседовао је у Београду плац на месту званом *на шанцу*, атар Општине маломокролушке, на којем је 1931. подигао зграду.

Сачувани су планови за објекте на углу Светомира Николајевића и Барањске (власник Николајев Леонид).

Окољски Арсеније Анатолијевич, инжењер

Рођен је у Одеси 1904. Према подацима из полицијског личног описа, имао је ожиљак на глави. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен од 1924. до 1941.⁹³

Сачуван је план за стамбену зграду на углу Војислава Илића и Топаловићеве из 1940. године.

Паљибин Борис Владимирович, инжењер

Рођен је 1882. у Тифлису. Примео је југословенско држављанство.⁹⁴

Сачувани су планови објеката у улицама: Гастон Гравије 5, Баба Вишњина 25, Румунска 18, Кочина 29, Которска 10, Валтазара Богишића 3.

Пинински Виктор Евгенијевич, архитект, чиновник Царине

Рођен је 1905. у Акерману. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био од 1924. до 1941. Године 1936. путовао је за Краљево.⁹⁵

Подскребалин Василије Љвович, архитект
Рођен је 1906. У Београду је боравио од 1929. до 1944. Године 1943. путовао је за Немачку.⁹⁶

Погорелски Перегуд Тимофеј Константинович, овлашћени инжењер

Рођен је 1893. У Београду је био пријављен од 1941. до 1943. године. Као завичајну општину пријавио је Земун.

Сачувани су планови објеката на адресама: Гасоа 6, Булевар војводе Мишића 55, Васе Чарапића 24, Француска 34, Новакова 8, као и план дозиђивања машинског одељења и два резервоара за воду Првог акционарског млина у Војводе Мишића 15 из 1937. године.

Попов Никола Димитријевич, архитект

Рођен је 1898. у Новочеркезу. Примео је југословенско држављанство. Почетком 1942. био је у Немачкој.⁹⁷ У образложењу послератне конфискације његове имовине наводи се *да је као Рус, инжењер, са сџаном у Мишарској 4, њобејао са окупајтором*.⁹⁸

Сачувани су планови за објекте на адресама: Јанка Вукотића 18, угао Господара Вучића и Нови Котеж Неимар, Неготинска, п. 2830/1, Младонагоричанска 13, Зетска 18, Леди Каудри (за Чичановић Даринку), Церска 21, угао Космајске и Царице Милице, Хаџи Ђерина 23, Кнегиње Зорке 23, Џорџа Вашингтона 3, Малешка (за Заболотци Ванду), Варовничка 12, Војводе Степе п. 6462/2, Балканска 9, угао Иван Беогове и Чубрине, Трнска 19, Драгачевска 41, Браће Недића 13, Цара Уроша 24, 56, Доситејева 49а, Бранкова 24, угао Јове Ристића и Крунске, Проте Матеје 44, Цара Николе другог 35, Косовска 51, угао Кнеза Павла и Ђуре Даничића, Браће Југовића 2, угао Рељине и Зеленог венца, Дурмиторска 16.

Промислов Никола Стеванович, архитект

Рођен је 1906. Као завичајну општину пријавио је Лењинград (Санкт Петербург). У Београду је био пријављен од 1924. до 1941.⁹⁹

Рик Иван Агранасијевич, архитект, чиновник Министарства војног

Рођен је 1888.¹⁰⁰

На сачуваном плану из 1935. за задужбински дом Персе Ј. Миленковић на Топчидерском брду забележено је да су пројектанти М. Секулић и Озрен Срдановић, а да су сарађивали А. Папков и И. Рик.

Русијан Анатолије Леонидович, архитект

Рођен је у Петрограду 1910. У Београду је био пријављен од 1930. до 1938, када је отишао у Штип. Године 1934. и 1936. путовао је за Крагујевац, а 1937. за Сремске Карловце.¹⁰¹

Сл. 1.
О. Срдановић и
М. Секулић, уз сарадњу
архитекта И. Рика и
А. Павлова, Пројекат
заужбинског храма
Персе Р. Миленковић
на Тойчидерском брду,
западни изглед, 1:50,
Београд, 1935. (ИАБ,
ОГБ, ТД, ф. 14-11-935)

Сахаров Алексије Иљич, грађевинар

Рођен је 1876. Савет Техничког факултета Београдског универзитета издао му је 1930. године уверење да је по разматрању приложене документације дошао до убеђења да је Сахаров заиста завршио студије

и дипломирао на Институту Јушјева и саобраћаја Императора Александра Првог у Петрограду и да има право на титулу грађевинског инжењера. Овлашћење за обављање послова стекао је 1938. Пре Другог светског рата, радио је разне објекте код Министарства војске,

а после ослобођења мање послове на оправкама стамбених зграда и школа у Београду и Земуну.¹⁰² Према подацима Београдске полиције, пре рата је имао грађевинско предузеће које је подносило Техничком одељењу Београдске полиције понуде за оправке зграда, а 1933. за оправку зграде Музеја савремене уметности.¹⁰³ Године 1947. радио је на оправци зграде Пољопривредно-шумарског факултета у Београду, основне школе у Улици Свете Тројице и зграде у Земуну.¹⁰⁴

Свешников Сергије Алексијевич, инжењер, архитект

Рођен је 1896. у Москви. У Београд је дошао из Рогажине 1934. и живео до 1950, када је отишао за Мађарску.¹⁰⁵

Седељников Владимир Димитријевич, грађевински предузимач

Рођен је 1902. у Кијеву. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен од 1924. до 1940, а 1942. је евидентиран његов одлазак у војску.¹⁰⁶

Сачувани су планови за објекте на адресама: угао Леди Каудри и Нове, Браће Недића 25, Поенкареова 12, Кнез Милетина 44, угао Ластовске и Леди Каудри, Господар Јованова 75, Дедиње п. 895, угао Кнегиње Љубице и Браће Југовића, Корнелија Станковића 4.

Селички Сергије Николајевич, архитект

Рођен је 1913. у Вилну. Примео је југословенско држављанство. Године 1936. пријавио је занимање архитекте. У Београд је дошао 1931. из Беле Цркве и живео до 1947, када је отпутовао за Аустрију. Године 1947. био је у Сарајеву.¹⁰⁷

Соколов Всеволд, архитект

Радио је у Канализационом одсеку Градског поглаварства Београд – Одељак у Земуну.¹⁰⁸

Солодов Анатолије Андрејевич, архитект

Рођен је 1903. у Славјанску. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен у периоду 1930–1939, када је отишао за Панчево. Године 1934. путовао је на Цетиње.¹⁰⁹

Стерлигов Алексеј Васиљевич, архитект

Рођен је 1905. У Београду је живео од 1926, где је и дипломирао на Техничком факултету 1933. године. Од 1933. до 1936. радио је у архитектонском бироу Виктора Лукомског. Занимање архитекте пријавио је 1935. Године 1934. путовао је за Рачу крагујевачку. У току 1934/1935. путовао је сваког месеца у Велики Бечкерек (Зрењанин). Године 1937. отворио је своју зидарску

радњу. За време рата радњу је привремено одјавио. Радња је претрпела ратну штету процењену на 720.000 динара.¹¹⁰ Извесно време живео је у Руском студентском дому у Београду. После Другог светског рата, био је запослен у Предузећу за пројектовање „Београд“. Није имао југословенско држављанство. Личну карту добио је од Извршног одбора Пуле, одакле је 1950. још једном дошао у Београд, а затим исте године одселио за Италију.¹¹¹

Тарасов Леонид Тихаљевич, архитект

Рођен је 1899. у Бендери у Бесарабији. Као завичайну општину пријавио је Београд, где је био пријављен од 1928. до 1950, када је отишао за Италију.¹¹² Као архитект Државних монопола, био је власник виле на Чиновничком насељу „Вождовац“.¹¹³

Фесенков Борис Глигоријевич, геометар Државне дирекције железница

Рођен је 1890. у Новочеркезу. Примео је југословенско држављанство. Године 1926, пријавио је привремено одлазак на Умку.¹¹⁴

Сачувани су планови за објекте на адресама: Копачка 12, Хаџи Ђерина 7, Космајска 11, Гарибалдијева 12, Косте Јовановића 52, Кумодрашка 57, Душана Алимпића (власник Милентијевић), Стјепана Љубише 19, Јове Илића 51, угао Албанске и Милешевске, угао Војводе Степе и Капетана Завишића, Крајинска 41, Иванковачка 13, Стеријина 11, Боже Јанковића 28, Дукљанинова 4, угао Кнез Данилове и Владетине, Косте Јовановића 44, угао Хекторовићеве и Гершићеве, Шеноина 10, Војводе Блажета 32, угао Војвођанске и Јагићеве, Светозара Марковића 26, Небојшина 33, Гундулићев венац 16, Кавадарска 8, Младе Босне п. 4472, Булевар ослобођења 13, Московска 17, Рибарчева 2а, угао Кнеза Павла и Стеријине, Кнеза Павла 100, угао Кнез Данилове и Владетине, Вишњичка (Раковица, власник Јовановић Риста), Краљевића Ђорђа 42, угао Миријевске и Цара Јована, угао Веле Нигринове и Ђердапске, Престолонаследников трг 9, Светозара Марковића п. 160/3, Краља Звонимира 46, Краља Александра 355, 426, Молерова 82, угао Пожаревачке и Лозничке, Ђоровићева 18, угао Церске и Ђердапске, Крајинска п. 2514/2, угао Далматинске и Велбушке, Баново брдо п. 41/70, Нова КО 3 п. 4809, Младе Босне 16, Прешернова 114а, Далматинска 100, Војводе Степе п. 6462/2, 6462/3, Славујев венац 32, Захумска 55, угао Војводе Степе и Нове, Косте Таушановића 9, Сазонова 38, Јужни булевар 9, Кнегиње Олге 5, Кнеза Павла 51, Мајке Јевросиме 10, Јове Илића 51, др Драгослава Поповића 7 (власник Певзнер Лав), Скадарска 20, Бирчанинова 24, Младонагоричанска п. 2459/77, Светомира Николајевића п. 3024, угао чубурске и Дубљанске, Добропољска п.

2948/22, Страхинића бана 3, Небојшина 33, Захумска 43, угао Краља Александра и Франкопанове, Станоја Главаша 32, Далматинска 119, угао Грује Мишковића и Нове, Нова КО 2 п. 3553, Стојана Протића 29, Краља Александра 332–334.

**Фомин Коста Иванович, виши инжењер
Управе монопола**

Рођен је 1873. у Новочеркезу.¹¹⁵

Сачуван је план за стамбену зграду у Мачванској 5 из 1924. године.

Хмара Анатол Иљич, архитект

Рођен је 1878. Од 1923. био је у сталном радном односу у Општини града Београда у грађевинском одељењу као инжењер архитект.¹¹⁶ Године 1943. отишао је за Хановер.¹¹⁷

Сачувани су планови за објекте на адресама: Макензијева 77, Тополска 50, Сарајевска 79, угао Цара Душана и Добрачине, Баба Вишњина 34, 36, Нишка 3, 18, Ранкеова 9, Бистричка 32, Краља Александра 121а.

**Челпанбојев Александар Анастасијевич,
архитект**

Рођен је 1894. у Маријупољу. Примио је југословенско држављанство. Године 1943. отишао је у Беч.¹¹⁸

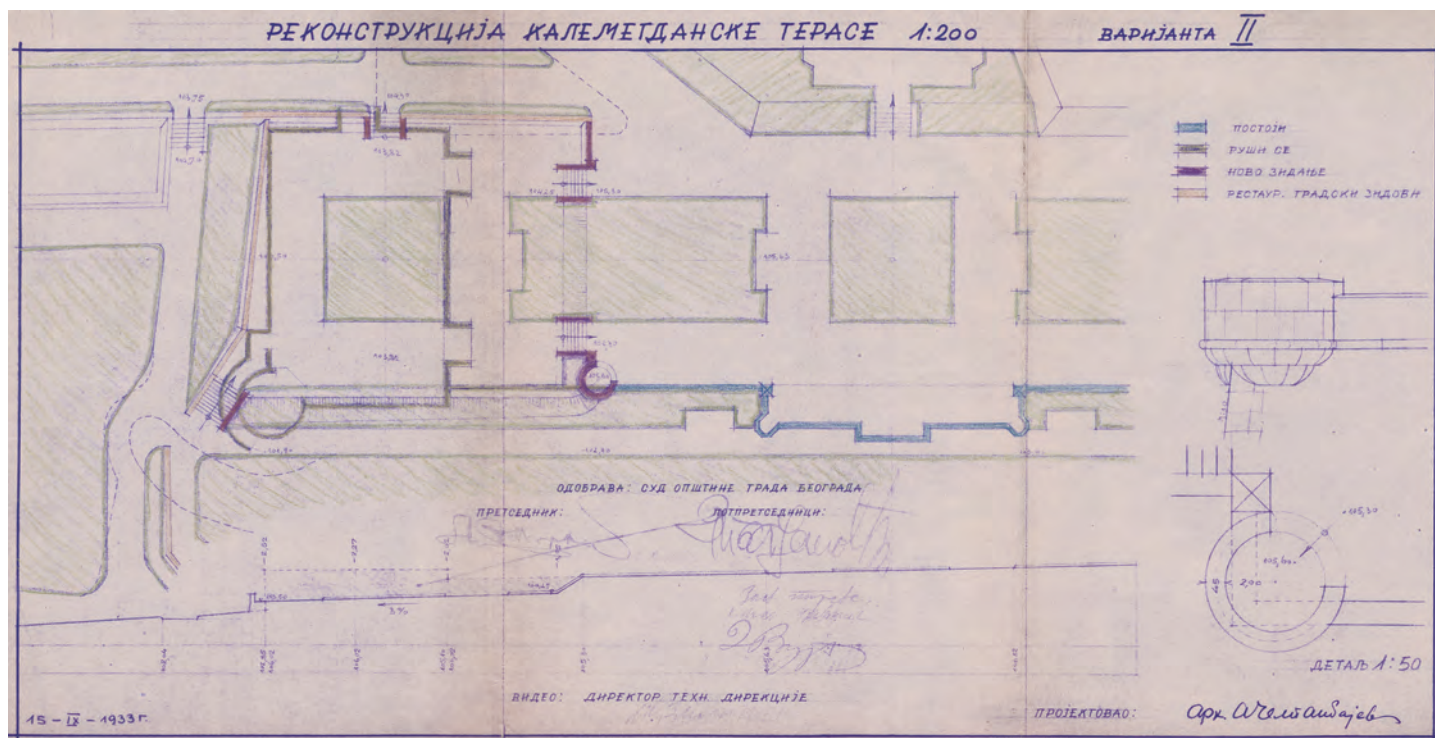
Крајем септембра 1941, био је хапшен у Београду од стране немачке команде. Био је окривљен да је делио летке и новац за комунистичку пропаганду. Полиција му је претражила стан, али без успеха. У изјави пред полицијом дао је о себи опширније биографске податке. Отац му је био трговац. Од 6 до 12 године живота похађао је приватну школу „Романов“. Гимназију је завршио у Кракову, а Високу техничку школу за високу и ниску градњу у Петрограду (Санкт Петербург). Септембра 1916. добио је позив за војску. Учествовао је у Првом светском рату, али децембра 1917. отпуштен је из војске. До 1920. боравио је код рођака на селу. Био је добровољац у борбама против комуниста. Са генералом Врангелом је 1920. отишао у Константинопол (Истанбул), па затим у Југославију. Од 1923. до 1926. радио је у Дирекцији трамваја и осветљења, затим је постављен за архитекту у Београдској општини, где је и радио до дана хапшења. Никада није био политички активан.¹¹⁹

Сачуван је његов план реконструкције Калемегданске терасе 1933, самостални рад и са инжењером Н. Станковићем.¹²⁰

Чигловски Александар Павлович, архитект

Рођен је 1900. у Харкову. Примио је југословенско држављанство. У Београду је боравио од 1927. до 1950. године.¹²¹

Сл. 2. А. Челпанбојев, Реконструкција Калемегданске терасе, II варијанта, у размери 1:200, Београд, 1933. (ИАБ, ОГБ, инв. бр. 475а)

Џунковски Ник. Николајевич, инжењер

Рођен је 1878. у Харкову. Често је мењао адресе становања. Године 1944. одлази у Панчево.¹²² Био је члан Колаудационе комисије за оправку зграде Духовног суда Београдске патријаршије,¹²³ и члан Суперколаудационе комисије за оправку зграде Хируршке клинике у Београду 1933, Катастарске управе у Панчеву 1934, Државне реалне гимназије у Панчеву исте године, надзорни инжењер за оправку зграде Министарства финансија, зграде Лабораторије пољопривредне огледне и контролне станице у Топчидеру, Енолошке станице у Топчидеру.¹²⁴ Пројектовао је оправку и осигурање од влажења ћачких тоалета Друге мушке гимназије у Београду 1927, као и израду ситуационог плана.¹²⁵

Шилов Никола В., овлашћени архитект

У Београду је боравио од 1935. до 1939. године.¹²⁶

Сачувани су планови за објекте на адресама: Браће Илића 30, угао Приштинске и Златиборске, угао Св. Саве и Славујевог венца, угао Звечанске и Прилепске.

Шорин Михаил Ефимович, архитект

Рођен је 1898. у Кубану. Примео је југословенско држављанство. У Београду је био пријављен у периоду од 1924. до 1944. Године 1942. и 1944. био је у Немачкој.¹²⁷

Олга Д. Латинчић,
филолог
Историјски архив Београда
olgalatincic@gmail.com

НАПОМЕНЕ:

- 1] Живот и дела ових уметника презентован је на више изложби у самом архиву Београда, у Руском дому у Београду, у Москви, као и у пратећим каталозима и текстовима за стручне и остале часописе (изложбе у организацији Историјског архива Београда: *Руски емигранти у Београду, њих и инспирација* (1996), *Валериј Владимирович Сјашевски* (1999).
- 2] Ови резултати су сакупљени у рукопис под називом *Дојринос руских избејлица живоју Београда*, али он, нажалост, још није објављен. Подаци из овог рукописа коришћени су за јавна представљања и научна истраживања, и то подаци који се односе на оне градитеље за које, за ову прилику, нису дати прилози за биографије. За овај рад коришћени су подаци из поглавља *Прилози* за мање познате архитекте и друге градитеље Београда. Аутори овог рукописа су дугогодишњи саветници Историјског архива Београда Олга Латинчић и Бранка Ракочевић, а редактор на рукопису био је професор Филозофског факултета у Београду Мирослав Јовановић. Рукопис је у електронском и штампаном облику предат на коришћење 2013. и може се наћи у Историјском архиву Београда.
- 3] Ово стога да би се планови могли пронаћи кроз информативна средства Архива.
- 4] За ову грађу у изворима је дат радни број кутије, јер је грађа у стању регистратурске сређености, односно није архивистички сређена
- 5] ИАБ, Удружење занатлија за град Београд, преписка, 1935, К 475.
- 6] ИАБ, З МГ, Сећање Душана Маринковића на руску емиграцију у Београду.
- 7] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни бр. К 531; 580–582; 613; 666.
- 8] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 9] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 10] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 11] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 12] ИАБ, Мушка занатска школа Дирекције трамваја и осветљења, Записници наставничког већа, инв. бр. 1.
- 13] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 14] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља. У каснијем периоду се још два пута пријављивао Београдској полицији.
- 15] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 16] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 17] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 18] ИАБ, ОГБ, АО, персонални досије 15/23.
- 19] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 20] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 21] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 22] ИАБ, ОГБ, ТД ф. 9-19-937.
- 23] ИАБ, СГБ, Одељење народне имовине, конфискација, дос. 681

ПРИЛОЗИ БИОГРАФИЈАМА РУСКИХ АРХИТЕКАТА – ГРАДИТЕЉА БЕОГРАДА

- 24] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 25] ИАБ, ОГБ, АО, инв. бр. 96, ф. 1, р. бр. 221/933. У склопу предмета сачувани су списи спора између Општине и Виноградова о наплати хонорара.
- 26] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 27] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 28] ИАБ, Занатска комора, дос. 384.
- 29] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 30] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 31] ИАБ, ОГБ, АО, персонални досије 55/7.
- 32] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 33] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 34] ИАБ, Трговачко-обавештајни и инкасо завод „Кредит информ“, дос. 1597.
- 35] ИАБ, Удружење пријатеља уметности „Цвијета Зузорић“, 2/191.
- 36] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 37] ИАБ, Занатска комора, дос. 494.
- 38] ИАБ, ОГБ, АО, дос. 56/39.
- 39] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни бр. К 558.
- 40] Вилу Гулина изградио је Валерије Сташевски.
- 41] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни бр. К 669.
- 42] ИАБ, ТКБ, *Руси*.
- 43] ИАБ, ПФД, Одсек за непосредне порезе бр. 14658, Задруга руских поморских официра, фонд у сређивању.
- 44] ИАБ, ОГБ, АО, дос. 54/12.
- 45] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 46] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 47] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 48] ИАБ, ОГБ, АО, инв. бр. 52, ф 21, редни бр. 292/1923.
- 49] У картотеци житеља наилазимо на две особе истог имена, презимена и средњег слова. Како се на радовима потписује као Иванов Борис А., није се могло установити о коме од ове двојице се ради. Сачувани су пројекти за оправку Државног савета, за фабрику трикотаже „Шумадија“ и за Тетовску 39.
- 50] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 51] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 52] ИАБ, ОГБ, ТД, Пасивна заштита, инв. бр. 1539, спискови.
- 53] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 54] ИАБ, Трговачко-обавештајни и инкасо завод „Кредит информ“, дос. 6448.
- 55] ИАБ, ОГБ, ТД, Пасивна заштита, инв. бр. 1539, спискови.
- 56] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 57] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 58] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 59] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 60] ИАБ, Трговачко-обавештајни и инкасо завод „Кредит информ“, дос. 9032
- 61] ИАБ, ОГБ, ЗОО, инв. бр. 61, књ. 3, стр. 68- 69, тачка 14.
- 62] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 63] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 64] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 65] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 66] ИАБ, Занатска комора, дос. 3137.
- 67] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 68] ИАБ, Фондови органа управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни број К 562.
- 69] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 70] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља. За Крат Људмилу сачуван је и персонални досије Београдске општине, који за ову прилику није обрађен.
- 71] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 72] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 73] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 74] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља. Према другом извору, рођен је 1891. године.
- 75] ИАБ, Удружење занатлија, дос. 1074.
- 76] ИАБ, Трговачко-обавештајни и инкасо завод „Кредит информ“, дос. 9023.
- 77] ИАБ, ОГБ, ТД ф 3-16-930.
- 78] ИАБ, ОГБ, ТД ф 10-198-941. Планови нису сачувани.
- 79] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 80] ИАБ, Трговачко-обавештајни и инкасо завод „Кредит информ“, дос. 20837.
- 81] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 82] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 83] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 84] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 85] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 86] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни бр. К 669.
- 87] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 88] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 89] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 90] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 91] ИАБ, ОГБ, АО, персонални досије 183/25.
- 92] ИАБ, ОГБ, АО, персонални досије 185/50.
- 93] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 94] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
- 95] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.

- 96] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 97] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 98] ИАБ, СГБ, Одељење народне имовине, конфискација, *огбѣли
 иолийчки емигранци*, инв. бр. 32, дос. 1415.
 99] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 100] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 101] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 102] ИАБ, Занатска комора, дос. 3188.
 103] ИАБ, УГБ, ТО, инв. бр. 71; 73.
 104] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни
 бр. К 553.
 105] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 106] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 107] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 108] ИАБ, Органи управе и власти у Земуну, несређена грађа, радни
 бр. К 531; 580–582.
 109] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 110] ИАБ, Занатска комора, дос. 2481.
 111] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 112] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 113] ИАБ, ОГБ, ТД ф 4-29-932.
 114] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 115] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 116] ИАБ, ОГБ, АО, инв. бр. 52, 1923, ф 21/292.
 117] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 118] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 119] ИАБ, VdS С 75.
 120] ИАБ, ОГБ, ТД, инв. бр. 478; 481.
 121] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 122] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 123] ИАБ, УГБ, ТО 849/1928.
 124] ИАБ, УГБ, ТО, инв. бр. 62; 71; 76; 78.
 125] ИАБ, УГБ, ТО, инв. бр. 21.
 126] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.
 127] ИАБ, УГБ, Централна пријавница, картотека житеља.

Summary: OLGA LATINČIĆ

ADDENDA TO THE BIOGRAPHIES OF RUSSIAN-BORN BUILDERS OF BELGRADE

Apart from the Russian-born architects who are well known to the expert and even broader public, dozens of lesser-known architects, engineers, construction workers, building contractors also lived and worked in Belgrade. They worked on the construction of new and alterations of existing buildings, public and residential, both in downtown Belgrade and in Mirijevo, Banovo Brdo, Dedinje and Topčider, and for clients coming from all walks of life. They lived and worked in Belgrade from the early 1920s until the end of the 1940s.

The collected data come as a result of years of systematic research in the archival material deposited in the fonds and collections of the Historical Archives of Belgrade.

The biographical addenda are centred on registered architects, but they also include all those who were signed on the surviving blueprints, engineers, construction workers, building contractors. The paper brings basic biographical data followed by the locations of the structures for which the blueprints survive. Most data were collected from the following fonds: Belgrade Police Department; City of Belgrade–Administrative Department; Chambers of Artisans and Commerce; Kredit-Inform Commercial and Information Collection Bureau; Gestapo. The fonds that provided data about their activity are: City of Belgrade–Technical Services Directorate; Technical Division of the Belgrade Police Department; and documents originated by administrative organs of Zemun. The addenda are arranged in alphabetical order by surname.

ILLUSTRATIONS

Fig. 1 O. Srdanović and M. Sekulić in collaboration with architects I. Rik and A. Papkov, Design for the church patronised by Persa R. Milenković in Topčidersko Brdo, west elevation, scale 1:50, Belgrade 1935 (HAB, OGB, TD, f. 14-11-935)

Fig. 2 A. Čelpanbojev, Reconstruction of Kalemegdan Terrace, version II, scale 1:200, Belgrade 1933 (HAB, OGB, inv. no. 475a)